

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף
עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]
מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת ראש השנה

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאורייתא = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיה.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך
נא להעיר הערות

©

כל הזכויות שמורות
תשנ"ט

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36
פעיה"ק ירושלים תובב"א
טל : 571-2016 (02)

שופר של ע"ז בדיעבד יצא [לאו ליהנות], ולא של עיר הנדחת [מיכתת שיעורו],
של מודר הנאה מותר לכתחלה

גמ' כח. - כט :

רבא - תוקע לשיר יצא [מצות א"צ כוונה (רש"י - אינו מתכוין כמתכוין דמי)]
אבל לא כששומע שופר וסבור שחמור הוא, ולא במנבח (רש"י - לא כשיעור) ולא קורא ק"ש להגיה
[רש"י - מגמגם]

הו"א דרבא - כל תוסיף רק בזמנן, מסקנא - בזמנו בלי כוונה, שלא בזמנו בכוונה

ר' זירא - משמיע בעי כוונה (להוציא), וש"ץ דעתיה אכוליה עלמא

לר' יוסי מצות צריכות כוונת השומע והמשמיע

{משעבדין לבם היו מתגברים, מתרפאין}

אנדרוגינוס מוציא את מינו ולא טומטום, ולא חצי עבד וחצי בן חורין (לא אתי צד עבדות ומפיק צד
חירות) - להוציא עצמו - לרב הונא כן, לר"נ וברייתא לא

ברכות אע"פ שיצא מוציא [רש"י - ערבות] חוץ מברכת הנהנין [רש"י - אינו חובה] אלא למצה, קידוש (רש"י
- המצוה תלוי' בברכת הנאה), לבניו לחינוך

רש"י כח.

מצות לאו ליהנות ניתנו - אלא לעול על צואריהם

נהנה במצוה לאו מתעסק הוא

פ"ג ראווה ב"ד

גמ' כה: - כז.

צריך ב"ד של ג' [אל משה ואל אהרן] לומר מקודש מקודש [כי חק לישראל הוא משפט - גמר דין ביום]

א"א לקדש ע"פ ראייה בלילה [לרש"י - למחר על מה יקדשו]

רבנן - פרה פסול לשופר [רק קרן איקרי - קרני ראם קרניו, אין קטיגור סניגור - שופר דלזכרון כבפנים
(רש"י - לזכרון כבגדי כה"ג בפנים), גילדי גילדי - מיחזי כב' וג' שופרות]

ר' יוסי - כשר [ותיטב לה' משור-פר, שופר מבחוץ, מחברי אהרדי - חד הוא]

{ היו קורין לדכרא יובלא, לנדה גלמודה, למעה קשיטה, למכירה כירה, לכלה נינפי, לתרנגול שכו... }

ר"ה שופר של יעל [לתפלה - פשוט דעתיה]

ר"י ור' לוי (להל') - בשל זכרים [כייף דעתיה, רש"י - להזכיר עקידת יצחק]

ובמקדש פיו מצופה זהב שלא במקום הנחת פה [כבוד יו"ט]

וב' חצוצרות מן הצדדין [בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך ה']

יובל של יעל [ת"ק - ג"ש לר"ה, ר"י - פשיט דעתיה ביו"כ, רש"י - לקרוא דרור - פשוטין, לית ל' ג"ש]

ר' לוי - זכרים כפופין [ג"ש לר"ה]

תעניות - זכרים כפופין [כייף דעתיה, רש"י - להכירא]

ר' לוי - פשוטין ופיהן מצופה כסף [כנופיא [חצוצרות כסף], תורה חסה אממונן]

וב' חצוצרות באמצע

צריך לשמוע תחילת וסוף תקיעה

תרי קלי משתמעי בחביב [רש"י - חדשה] [יהיב דעתיה]

בעי למימר ט' ברכות ביוה"כ יובל [ג"ש] חוץ מזה היום תחלת מעשיך

רש"י כה: - כו:

לא תהא שמיעה גדולה מראייה - לרש"י - כזה ראה וקדש וא"צ עדות

יעל - לרש"י - חיה

גמ' כז. - כח.

נסדק ודבקו פסול [לרש"י - לגמרי - כב' שופרות]

דיבק שברים פסול

ניקב וסתמו ונשתנה קולו פסול, לר' נתן במינו כשר - לל"ק דר' יוחנן כשנשתייר רובו, לל"ב דר' יוחנן
כשנשתייר רובו אפי' שלא במינו כשר

קצרו, גרדו כשר

ציפה זהב במקום הנחת פה פסול [רש"י - תקיעה בזהב ולא בשופר]

זהב מבפנים פסול [לרש"י - תקיעה בזהב], מבחוץ ונשתנה קול פסול

שופר תוך שופר - קול חיצון לא יצא [לרש"י - הפנימי מפסקת התקיעה]

הרחיב הקצר וקיצר הרחב לא יצא [והעברת - דרך העברתו]

נסדק לאורכו (רש"י - כולו) פסול, לרחבו (רש"י - כולו) אם נשתייר (לצד הפה) שיעור שיאחזנו בידו כשר

קדחו בזכרותו יצא [מין במינו אינו חוצץ]

רב יהודה - יצא בשל עולה (רש"י - מחיים), ולא בשל שלמים [נ"מ אם יש מעילה]

רבא בהו"א - שניהם לא [מעילה בתר דתקע], למסקנא - יצא בשניהם [מצות לאו ליהנות]